

- e) uczniom ostatniej klasy liceów artystycznych (plastycznych, teatralnych, muzycznych),
 - d) uczniom dwóch ostatnich klas liceów technik plastycznych i liceów sztuk plastycznych;
14. Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego:
- a) uczniom wszystkich klas liceów górniczych I i II stopnia, którzy są absolwentami Szkół Przynależności Przemysłowej oraz innym uczniom tych liceów za wyjątkiem pierwszej klasy,
 - b) uczniom dwóch ostatnich klas 3. 4 i 5-letnich liceów II stopnia i techników o kierunku technicznym dla młodzieży i dla dorosłych,
 - c) uczniom ostatniej klasy wszystkich innych szkół zawodowych,
 - d) słuchaczom 18-miesięcznych techników górniczych, którzy są absolwentami liceów ogólnokształcących II stopnia.

§ 2. Należy udzielić odroczeń zasadniczej służby wojskowej na przeciąg jednego roku ze względu na wykonywanie zawodu poborowym, zatrudnionym w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach podporządkowanych:

1. Ministerstwu Szkół Wyższych i Nauki:

— pomocniczym siłom naukowym (asystentom, starszym asystentom i adiunktom);

2. Ministerstwu Oświaty:

- a) nauczycielom szkół wszystkich stopni i typów zatrudnionym w pełnym wymiarze nauki tygodniowo,
- b) absolwentom liceów pedagogicznych;

3. Ministerstwu Górnictwa:

- a) rębaczom, młodszym rębaczom, strzałowym, ładowaczom, wozakom, ciskaczom, ślusarzom, cieślom, rurkarzom, elektrykarzom, elektromonterom, narzędziowym, odlewnikom, formiarzom, maszynistom, murażom, piecowym, tamowymi, obsłudze przewozów na dole, obsłudze lokomotyw na dole,
- b) bagrzystom, walcownikom gumy, wulkanizatorom pracującym na powierzchni;

4. Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego:

- a) techników i robotników wykwalifikowanym przemysłu uzbrojeniowego i lotniczego,
- b) techników konstruktorów, techników i górników w kopalniach metali kolorowych,
- c) ślusarzom, szlifierzom narzędziowcom w przemyśle metalowym, elektrotechnicznym i hutniczym, tokarzom na obróbkę precyzyjną i ciężką, odlewnikom i frezerom na obróbkę precyzyjną,
- d) modelarzom, stalownikom (pierwszemu, drugiemu i trzeciemu wytapiaczowi), walcownikom (pierwszemu i drugiemu walcownikowi), techników budowlanych zatrudnionych w specjalizowanych przedsiębiorstwach budowlanych przemysłu ciężkiego.

Spośród pracowników, zatrudnionych w zawodach i specjalnościach, wymienionych pod literą a) i c), udzielić odroczeń tylko tym, którzy są szaszerogowani do VI, VII lub VIII grupy.

5. Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych:

- a) traktorzystom państwowych gospodarstw rolnych i państwowych ośrodków maszynowych,
- b) dyplomowanym agronomom państwowych ośrodków maszynowych,
- c) nauczycielom szkół rolniczych zatrudnionym w pełnym wymiarze nauki tygodniowo;

6. Ministerstwu Przemysłu Lekkiego:

- a) techników: budowlanych, papierników, celulożników, mechaników, elektryków, włókienników (tkaczom, przedziałnikom, wykańczalnikom, dzwiarzom), garbarzom, chemików, ceramikom szklarzom,
- b) siekaczom (sztancerzom) przemysłu skórzanego,
- c) majstrom zgrzeblarskim,
- d) aparatowym na steelon,
- e) maszynistom litograficznym — specjalistom kalki ceramicznej,
- f) przedrukarzom — specjalistom kalki ceramicznej,
- g) maszynistom offsetowym,
- h) farbiarzom specjalistom (włókiennictwo),
- i) ślusarzom automatów i ładownic w przemyśle zapalczanym;

7. Ministerstwu Przemysłu Rolnego i Spożywczego:

— absolwentom szkół Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego, którzy zostaną zaangażowani do pracy w przemyśle;

8. Ministerstwu Komunikacji:

— technikom: budowy okrętów, miernikom, wodnym, technikom teletechnikom, technikom lotniczym, synoptykom, monterom teletechnicznym, sygnalizacji, mechanikom lotniczym naziemnym, radiotechnikom naziemnym, elektrotechnikom lotniczym, pomocnikom maszynisty, dyżurnym ruchu;

9. Ministerstwu Budownictwa:

- a) monterom-mechanikom samodzielnie obsługującym zespół maszyn budowlanych,
- b) maszynistom-mechanikom na ciężkim sprzęcie budowlanym,
- c) mechanikom do naprawy i konserwacji urządzeń na budowie,
- d) ślusarzom samodzielnym w warsztatach przy renowacji sprzętu i maszyn budowlanych,
- e) monterom instalacyjnym przy robotach wodno-kanalizacyjnych, c. o. i gazowych,
- f) monterom samodzielnym wykonującym na podstawie rysunków instalacje wodno-kanalizacyjne, c. o. i gazowe,
- g) monterom samodzielnym na wentylacje i urządzenia przeciwpożarowe, chłodnicze, klimatyczne,
- h) monterom samodzielnym na stację pomp i hydroforów,
- i) monterom samodzielnym na montaż urządzeń do automatyzacji ruchu pieców,
- j) technikom budowlanym, instalacyjnym, elektrycznym i mierniczym;

10. Ministerstwu Żeglugi:

— technikom budowy maszyn okrętowych, technikom budowy kadłubów okrętowych oraz technikom elektrotechniki okrętowej;

11. Ministerstwu Kultury i Sztuki:

— nauczycielom szkół artystycznych wszystkich stopni i typów, zatrudnionym w pełnym wymiarze nauki tygodniowo;

12. Ministerstwu Zdrowia:

— pomocniczym siłom naukowym (asystentom, starszym asystentom i adiunktom).

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Konstanty Rokossowski
Marszałek Polski

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

969

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU z dnia 18 lipca 1950 r.

w sprawie przesuwania inżynierów i techników do produkcji.

Niezbędnym warunkiem wykonania planu 6-letniego w gospodarce narodowej jest zapewnienie zakładom produkcyjnym odpowiedniej ilości kadr inżynierów i techników, biorących bezpośredni udział w procesie produkcyjnym.

Istniejące kadry inżynierów i techników nie są obecnie w pełni wykorzystane zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami; poważną liczbą spośród nich jest zatrudniona na stanowiskach nie wymagających wykształcenia technicznego.

W celu zapewnienia właściwego zatrudnienia inżynierów i techników, a w szczególności w celu zwiększenia bezpośredniego udziału inżynierów i techników w procesie produkcyjnym, Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

I.

Właściwi Ministrowie zarządzają sporządzenie do dnia 1 września 1950 r. imiennych wykazów inżynierów i techników, zatrudnionych w dniu 30 czerwca 1950 r. w podległych im urzędach, instytucjach oraz przedsiębiorstwach, za wyjątkiem produkcyjnych zakładów pracy. Wykazy należy sporządzić na formularzach według załączonego wzoru.

II.

Na podstawie wykazów, wymienionych w pkt I, właściwi Ministrowie ustalą do dnia 15 września 1950 r. w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego imienne plany przesunięcia inżynierów i techników do pracy w zakładach produkcyjnych.

III.

Imiennymi planami przesunięć winni być objęci:

- a) inżynierowie i technicy, zatrudnieni w działach służby nie wymagających obsadzenia przez osoby, posiadające wyższe lub średnie wykształcenie techniczne (np. w działach administracyjnych, księgowości, finansowych, organizacji, zatrudnienia i płac, za wyjątkiem normowania pracy, itp.),
- b) inżynierowie i technicy, zatrudnieni w działach służby handlowej, zaopatrzenia i zbytu na stanowiskach nie wymagających obsadzenia przez osoby, posiadające wyższe lub średnie wykształcenie techniczne,
- c) inżynierowie i technicy, zatrudnieni w administracji państwowej i przemysłowej (do dyrekcji przedsiębiorstwa wielozakładowego włącznie) oraz przedsiębiorstwach pozaprodukcyjnych na stanowiskach wymagających wykształcenia technicznego, o ile posiadają oni zawód względnie specjalność w zawodzie, w zakresie której istnieje dotkliwy brak kadr w zakładach produkcyjnych.

IV.

Imienne plany przesunięć inżynierów i techników winny być opracowane przy zachowaniu następujących zasad:

- a) w pierwszym rzędzie należy dążyć do jak najlepszego wykorzystania wiedzy technicznej i doświadczenia zawodowego danego inżyniera (technika) dla dobra produkcji,
- b) w miarę możliwości należy uwzględnić życzenia zainteresowanych pracowników co do rodzaju przedsiębiorstwa produkcyjnego i charakteru pracy, do której mają być przesunięci, jak również i miejscowości, do której mają być skierowani.

Przenoszenie poza dotychczasowe miejsce zamieszkania winno być ograniczone do niezbędnego minimum.

V.

1. Planem przesunięć nie należy w zasadzie obejmować inżynierów i techników, którzy w dniu 30 czerwca 1950 r. ukończyli 60-ty rok życia.

2. Wiedzę fachową i doświadczenie osób, o których mowa w ust. 1-szym, należy — wykorzystać w ich dotychcza-

szym zakładzie pracy, przesuwać ich w razie potrzeby w ramach tego zakładu na odpowiednie stanowiska, wymagające obsadzenia przez osoby o kwalifikacjach technicznych.

VI.

1. Imienny plan przesunięć inżynierów i techników w resortach, którym podlegają zakłady produkcyjne, powinien w pierwszym rzędzie zapewnić zaspokojenie potrzeb zakładów produkcyjnych, nadzorowanych przez dany resort.

2. Plan przesunięć inżynierów i techników w resortach, którym nie podlegają zakłady produkcyjne, względnie w resortach, które w podległych sobie produkcyjnych zakładach pracy nie mogłyby wykorzystać inżynierów i techników w sposób właściwy, a więc zgodny z ich kwalifikacjami i specjalnością, winien przewidywać odpowiednie przesunięcie inżynierów i techników do produkcyjnych zakładów pracy, podległych innym resortom, a to zgodnie z rozdzielnikiem, ustalonym w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

3. Plan przesunięć winien zawierać ściśle terminy przesunięć i być wykonany najdalej do końca 1950 r.

VII.

Właściwi Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych zarządzą w podległych im produkcyjnych zakładach pracy przeprowadzenie kontroli zatrudnienia inżynierów i techników, a w przypadku stwierdzenia, że inżynierowie i technicy zatrudnieni są przy pracach nie odpowiadających ich kwalifikacjom względnie specjalnościom, nakazą przeprowadzenie odpowiedniego przesunięcia.

VIII.

Postanowienia uchwały, dotyczące zakładów pracy podległych Ministrom (kierownikom urzędów centralnych) stosuje się również do zakładów pracy przez nich nadzorowanych.

IX.

Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim Ministrom oraz kierownikom urzędów centralnych.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załącznik do pkt I uchwały Prezydium Rządu z dnia 18 lipca 1950 r. (poz. 969).

WYKAZ

inżynierów i techników, zatrudnionych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach nieprzemysłowych.

Lp.	Nazwisko i imię	Rok urodzenia	Zawód, specjalność w zawodzie	Ilość lat praktyki w zawodzie	Praca obecna			U w a g i
					Nazwa zakładu pracy (miejscowość)	Dział Oddział wydz.	Stanowisko	

970

ZARZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem firmy: „Wytwórnia Wyrobów Tłoczonych — Lomar” we Wrocławiu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września

1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 15 lipca 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem firmy: Wytwórnia Wyrobów Tłoczonych „Lomar”, Wrocław, ul. Rybacka 13.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym w § 1 przedsiębiorstwem powierza się Zjednoczonym Wytwórniom Sprzętu Sportowego i Szkutniczego — Przedsiębiorstwu Państwowemu Wyodrębnionemu.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz